

Thiền sư và con vẹt

Thiền sư Ishu Sato có nuôi một con vẹt tên là Zun. Nhưng nó chỉ có khả năng lặp lại tiếng sau cùng trong câu nói.

Thiền sư Sato nói: “Mô Phật”.

Con vẹt Zun nói: “Phật!”

Thiền sư nói: “Sống chết”.

Con vẹt nói: “Chết!”

Thiền sư nói: “Nghe không?”

Con vẹt nói: “Không!”

Thiền sư nói một tràng về lý thuyết nhà Phật: “Tánh không. Tâm không. Trí không. Chân không. Tịnh không. Hoàn không. Huyền không. Thỉnh không.”

Con vẹt nói: “Không, không, không, không...”

Bỗng dưng hôm sau, con vẹt mất khả năng nghe và nói. Nó đậu trên nhánh Bồ Đề trong tu viện. Mắt lim dim và dường như trong nó hoàn toàn vắng lặng.

Thiền sư nhìn con vẹt thân yêu, dáng vẻ buồn buồn và nói: “Không biết bây giờ ta và nó, ai là người an lạc và gần Phật hơn ai?!”

Người thị giả chấp tay thưa: “Bạch sư ông, con Zun nói theo như vẹt còn ngài thì nói bằng trí tuệ cao vời, làm sao mà so sánh được”.

Thiền sư Sato trả lời: “Đạo Phật không phải là nói hay nghĩ bàn mà thực sự đang sống. Sống trong vùng năng lượng lành để thu nhiếp tinh túy của môi trường sinh khởi. Kỳ dư tất cả chỉ là phương tiện. Tất cả chúng sinh đều có Phật tánh”.

Người thị giả mỉm cười: “Có vẻ như Zun đắc đạo mà chúng ta thì đang tu...”.

Thiền sư cũng mỉm cười im lặng.

[ST]